

I stedet valgte Folketinget den løsning at til-sidesætte demokratiet og påtvinge det danske arbejdsmarked nogle forhold, som det ikke har været med til at beslutte, en løsning, som i sit lovsjuskeri giver bunker af faglige voldgifter, utilfredshed, konflikter og åbenlyse urimeligheder: eneforsørgere med småbørn, der aldrig får glæde af familieferiedagene, fordi de er ansat i brancher som f.eks. hotel og restauration, hvor man ofte er ansat på løse vilkår; bygningsarbejdere, der aldrig får glæde af feriefri-dagene, fordi man her bliver antaget til at udføre et bestemt byggeri og sjældent hos samme mester i mere end ni måneder. Det samme gælder for de mange, som arbejder i den grafiske branche og andre industrier, hvor ansættelse er sæsonbestemt.

Vi har fået en usolidarisk ferieordning og et indviklet bureaukrati til gengæld for en beskåret pension. Regeringen har foræret en besparelse på sygeskat til alle arbejdsgivere, uanset om de bidrager til forliget eller ej. Lige netop sygeskatten kunne have været et udspil, som LO og DA kunne have brugt selv til at få forhandlingerne på gled igen – alt i alt et indgreb og en lovgivning, der er tydeligt præget af at være udarbejdet af politikere fra Overdanmark med funktionærverdenen som eneste erfaringsgrundlag og uden særlig meget viden om, hvor skoen trykker.

Regeringen har med sin papirtynde henvisning til nullermænd i krogene og en sygelig kyllingeproduktion spillet hasard med den danske model: de frie forhandlinger og strejkeretten og mulighed for, at de enkelte brancher og faggrupper kan øve indflydelse på deres egne løn- og arbejdsforhold, alt det, som den danske arbejderbevægelse og det danske velfærdssamfund bygger på.

Det er klart, at vores forslag i dag er uaktuelt i sin ordlyd, men det principielle i forslaget er ikke uaktuelt: det principielle i at gribe ind, det principielle i at fratage arbejdsmarkedets parter deres mulighed for selv at forholde sig til deres overenskomstforhold.

Sagen er heller ikke uaktuel i det spørgsmål, der drejer sig om, hvordan Folketinget behandler forslag, der fremsættes. I vores øjne er det et meget stort demokratisk problem, hvis regeringen er i stand til at lægge et pres på Præsidiet,

der gør, at man ikke er i stand til at behandle et modforslag til et forslag, der hastes igennem med alle hånd dispensationer. Jeg håber ikke, at en tilsvarende situation vil opstå igen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Socialministeren (Karen Jespersen) og arbejdsministeren (Ove Hygum) har meddelt mig, at de ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, skriftligt at give Folketinget:

Regeringens børnefamiliepolitiske redegørelse. (Redegørelse nr. R 4).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 17. juni 1998.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. juni 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl.13.25
